

[Eva Rothenborg.]

gælder folkeskolen eller den højere skole, indgår et kursus til konstatering af læsehæmmedhed, hvad enten det drejer sig om auditive eller visuelle vanskeligheder, sådan at det kan konstateres så tidligt som muligt. Der er for få lærere, der kender mønstrene, når de opstår; jeg tror, det ville virke ganske overordentlig befordrende, og færre elever ville falde igennem maskerne i nettet, hvis det kunne lade sig gøre.

Gerda Møller (KF):

Det glæder mig da meget, at ministeren nu her fra talerstolen med sine egne ord har sagt, at dette forslag er en naturlig konsekvens af den nye folkeskolelov. Det var jo det, vi var klar over, og derfor stemte vi imod.

Ministeren undrede sig meget over, at så mange ordførere åbenbart manglede tillid til elever og forældre med hensyn til, om deres børn skal i gymnasiet eller ej. Dertil vil jeg sige, at vi jo har erfaringerne, som det også er nævnt af en af de foregående talere, fra den frie adgang til realafdelingerne, og i forvejen er det jo således, at eleverne selv kan afgøre, om de vil rykkes op fra 1. til 2. g og senere fra 2. g til 3. g. Jeg er da vidende om, efter alle de henvendelser jeg har fået i hvert fald, at den ret benyttes i stort tal, og den bruges ofte på trods af gymnasiets råd om at gå klassen om eller tage sit gode tøj og gå. I de fleste af disse situationer går det galt for eleven, der meget let dumper til selve studentereksamen, og vi har jo også set, at antallet af dumpninger er vokset meget betydeligt. I gamle dage skete det jo sjældent, for ikke at sige aldrig, at man dumpede til studentereksamen, men det har forvandlet sig til at være noget ganske almindeligt. Jeg har lyst til at citere den tidligere undervisningsdirektør for gymnasiet, Højby, der engang ved et rektormøde sagde: „Det må I sgu vænne jer til“ — ja, undskyld citatet. Det har rektorerne så gjort, og det skal de altså yderligere vænne sig til.

Så har man været inde på gymnasielærerforeningens udtalelse. Ja, der er jo mange mærkelige ting i den udtalelse; man har været inde på, om det var restgruppen eller ej. Jeg er faldet over postulatet om, at den

frie adgang kun vil medføre en relativt beskeden udvidelse af gymnasiet. Det tvivler jeg om, og det var jeg også inde på. Videre i gymnasielærerforeningens udtalelse står der også, at den frie adgang kan åbne for forskydninger, der giver plads til flere unge fra restgruppen i de faglige uddannelser. Det vil altså sige, at de alligevel venter, en hel masse nye kommer ind i gymnasiet.

Jeg nævnte i mit første indlæg, at der var nogle enkeltheder, jeg gerne ville have taget med, og dem vil jeg benytte lejligheden til at tage op her. Vi stiller os meget skeptiske over for, at ministeren vil ophæve aldersgrænsen både nedad og ikke mindst opad, fordi vi er bange for, at det vil skade tilgangen til de forskellige studenterkursus, som mange unge og også lidt ældre søger, og hvor mange tager studentereksamen på kun 2 år. Vi kan heller ikke rigtig se, det er rimeligt, at man laver en overgangsperiode for de lærere, der enten skal afskediges eller gå ned i løn, fordi de fratages muligheden for at undervise i hovedskoleafdelingerne ved de offentlige og private gymnasier, der har en sådan hovedskole. Ministeren siger jo selv i bemærkningerne, at disse lærere er truet i den nuværende situation, og så ved jeg da ikke, om det er rigtigt at stille dem i den situation, at de kan forvente afsked inden for 4 år. Der er også en anden ting i den forbindelse, og det er, at vi tror, det er et anslag mod de private, i hvert fald visse private gymnasier, og det kan vi heller ikke gå med til.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg vil komme med en kommentar til undervisningsministeren angående det, der blev sagt før. Det er da rigtigt, at vi går ind for, at man selv skal bestemme, om man vil afslutte med en prøve, men der er da intet, der forhindrer et krav om, at fortsat undervisning i gymnasiet er betinget af en prøve; man kan jo selv vælge, om man vil gå i gymnasiet.

Så er der lige med hensyn til påstanden om, at vi ingen tiltro har til forældres og elevs bedømmelse, når det gælder optagelse i gymnasiet. Jovist har vi det, men vi har bare så mange eksempler på, at man ikke har været i stand til at vurdere dette, og jeg kan nævne flere tilfælde, hvor det er gået ud